

WANNEER IK TOT U BIDDEN WIL...

WILLEM DE MERODE.

J. D. K.

Matig langzaam.

ZANG . .

1. Wan - neer ik tot U bid - den wil,
 2. En zelfs mijn on - be - wust ge - zucht
 3. Zoo dekt de blan - ke voor - jaars - dauw,
 4. Laat mij dan in de stil - te zijn,

KLAVIER *p*

Dan moet de we - reld om mij stil, En ook mijn hart moet stil - le we - - -
 Is voor Uw lief - de een ge - - nucht, Als - of zich he - mels dui - zend - tal - - -
 Tot rijp ver - stard, de gra - zen gauw, En schit - tert in het zon - ge - - we - - -
 En kom ge - lijk de zon - ne - - schijn, Des mor - gens aan de kim - men blo - - -

zen.
 len,
 mel,
 zen,

Want in de stil - te daalt Gij neer,
 Van ee - nen zoe - ten schrik ver - vaard,
 Maar als U mijn ver - zuch - ten groet,
 Dan sprui - ten uit het doo - de stof,

En door de win - de - loo - ze sfeer, Komt mijn ge - bed tot U ge -
 Voor U - we heer - lijk - heid ter aard, Een wit - te neer - slag, lie - ten
 Be - - - dauwt Gij zelf mijn dor ge - moed, En maakt mijn we - relds hart ten
 Van mijn be - dauw - den har - te - hof, Voor U de le - li - ën en

re - - - - - zen, tot U ge - re - - - - - zen, Door de win - - de -
 val - - - - - len, zich lie - ten val - - - - - len, Voor U - we heer - - lijk -
 he - - - - - mel, mijn hart ten he - - - - - mel, Be - dauwt Gij zelf mijn
 ro - - - - - zen, voor U de ro - - - - - zen, Van mijn be - - dauw - - den

*terughoudend.
 decresc.*

loo - - - - - ze sfeer.
 heid - - - - - ter aard.
 dor - - - - - ge - - moed.
 har - - - - - te - - hof.